

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/131/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200201
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321200201.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcov: 1/ Ing. O. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. K. XXX, XXX XX A. K., 2/ Mgr. N. Y., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. K. XXX, XXX XX A. K., žalobcovia 1/, 2/ zastúpení splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Michaelou Poláčkovou, LL.M., so sídlom Palárikova 88, 022 01 Čadca, IČO: 42 071 828, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12C/6/2021-54 zo dňa 24. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

- Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 12C/6/2021-54 zo dňa 24. 06. 2021 žalobu žalobcov zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.
- V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenu súdu dňa 21. 01. 2021 sa žalobcovia domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, XXXXX a XXXXX, okres Y., obec a kat. úz. A. K..
- Súd pri skúmaní podmienok konania zistil, že žalobcovia ako žalovaného 1/ označili B. L., na LV č. XXXX pod B2, na LV č. XXXXX pod B 20, na LV č. XXXXX pod B 19, trvalý pobyt A. K. XXX, XXX XX A. K., dátum narodenia XX. XX. XXXX. Z dátumu narodenia bolo súdu zrejmé, že žalovaný nie je osobou spôsobilou byť stranou v spore/žalovaným, nakoľko by mal 123 rokov. Z úradnej činnosti a dostupných registrov mal súd preukázané, že po menovanom bolo vedené dedičské konanie Okresným súdom Čadca pod sp. zn. D 858/1960, preto konanie voči žalovanému B. L. (pôvodný žalovaný 1/) zastavil.
- Žalobcovia na výzvu súdu po zastavení konania proti žalovanému 1/ na späťvzatie žaloby podľa § 138 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) zotrvali na podanej žalobe, majúc zato, že súd by mal konanie prerušiť, zabezpečiť okruh strán či už podnetom na začatie dodatočného dedičského konania alebo iným spôsobom a následne pokračovať v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.
- Citujúc ust. § 137 ods. 1, § 141 ods. 1, § 154 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čl. 20 ods. 1, 3 Ústavy Slovenskej republiky súd žalobu žalobcov zamietol z dôvodu, že nie je daný okruh núteného spoločenstva, teda účasť všetkých subjektov v zmysle § 78 ods. 1, 2 C. s. p.
- Súd konštatoval, že strany sporu - žalobcovia a žalovaná 2/, ako aj pôvodne žalovaný 1/, sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX, XXXXX a XXXXX, kat. územie A. K. a preto, že sa vo veci zrušenia spoluvlastníctva nedohodli, boli splnené podmienky podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súdom.

Po zastavení konania voči žalovanému 1/ však nie je daný okruh núteného spoločenstva, teda účasť všetkých subjektov v zmysle § 78 ods. 1, 2 C. s. p.

7. Súd mal zato, že ak by mal konať s vlastníkom (pôvodným žalovaným v rade 1/ B. L.) zastúpeným Slovenskými pozemkovým fondom, bolo by tak za cenu neexistencie jednej z podmienok konania, čo by poprelo základné princípy civilného sporového procesu. Žalovaného 1/ zároveň nezastupoval Slovenský pozemkový fond ako organizácia, ktorá má oprávnenie na zastupovanie vlastníkov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi verejnej správy (čl. I § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z.), nakoľko takéto zastúpenie je dané len u tých podielových spoluvlastníkov, u ktorých je nepochybné, že žijú a znakom ich neznámosti je neznámosť ich adresy, identifikačných údajov a podobne.

8. V nadväznosti na poukaz žalobcov na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/241/2018 súd konštatoval, že toto rozhodnutie riešilo síce obdobnú otázku, ale v uvedenom spore právni nástupcovia po zomrelom žalovanom už boli stranou v spore ako žalovaní, avšak v prejednávanom spore označili žalobcovia ako žalovaného 1/ osobu v čase žaloby zomrelú, a teda ide o odlišný prípad.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 C. s. p. tak, že žalovanej 2/, ktorá bola úspešnou stranou konania, nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže jej preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

10. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Žalobcovia namietali nesprávnu aplikáciu ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdom prvej inštancie, čím došlo k porušeniu princípu právnej istoty. Napadnuté rozhodnutie je podľa nich zároveň prekvapivé, majúce znaky ľubovôle a porušuje ich právo na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

12. Uviedli, že v konaní poukázali na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/157/2012 a 7Cdo/241/2018, ktoré riešili obdobné právne situácie, ale s úplne inými právnymi závermi. Z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/157/2012 vyplýva, že za situácie, keď nie je skončené dedičské konanie po zomrelom účastníkovi (strane) konania, je vhodné konanie prerušiť do skončenia tohto dedičského konania. Neprerušenie konania by sa za daných okolností javilo ako formalistické, a teda nespravodlivé, keďže žalobcom, ktorí nemajú vôľu zotrvať v spoluvlastníctve by neostalo iné, než podať novú žalobu po skončení dedičského konania, hoci nejestuje rozumný dôvod, pre ktorý by súd nemohol s rozhodnutím v už začatom konaní počkať, využíjúc na to procesný prostriedok prerušenia konania.

13. Podľa rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/241/2018, ak bola podaná žaloba na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s označením žalovaného, ktorý zomrel pred podaním žaloby, a teda nemá procesnú subjektivitu, nemal by súd vyžadovať od žalobcu, aby zabezpečil dodatočné prejednanie dedičstva, ale má konanie prerušiť a vlastnou iniciatívou zabezpečiť okruh žalovaných.

14. Uvedené právne závery podporujú aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky sp. zn. 1 Cz 139/76 (R 31/1978) a Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 2/06.

15. Okresný súd nerešpektoval právne závery vyslovené v uvedenej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, postupoval v rozpore s nimi a svoj odklon dôkladne a presvedčivo neodôvodnil.

16. Nesúhlasili s názorom okresného súdu, že vo veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 7Cdo/241/2018 išlo o odlišný prípad, z dôvodu, že právni nástupcovia boli už stranou sporu. Táto skutočnosť nevytvára skutkovú ani právnu osobitosť prípadu. V danom prípade vyslovil najvyšší súd jednoznačný právny názor, ktorý nebol podmienený tým, že stranami sporu už majú byť právni nástupcovia zomrelého. Okresný súd v rozpore v právnom názorom vysloveným v uvedenej právnej veci uviedol, že zistenie právnych nástupcov má byť vecou iniciatívy strany sporu a nie súdu, keď najvyšší súd mal opačný názor.

17. Nesúhlasili s názorom súdu, že mali podať kvalifikovaný procesný návrh, ak chceli prerušiť konanie, keď uvedené je v rozpore s uvedenou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu a s § 164 C. s. p, z ktorých vyplýva, že okresný súd mohol prerušiť konanie aj bez ich návrhu.

18. Podľa žalobcov okresný súd zvolil nesprávny procesný postup, keď namiesto prerušenia konania a iniciovania dodatočného dedičského konania po žalovanom 1/ žalobu zamietol, čím im nebolo umožnené meritórne prejednanie sporu, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcov nevyjadрила.

20. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie žalobcov bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

21. Odvolací súd, po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutého rozsudku a odvolania žalobcov dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v prejednávanej veci v dostatočnom rozsahu, spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku riadne zaoberal so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné, z jeho odôvodnenia sú zrejmé i úvahy, ktoré súd viedli k zamietnutiu žaloby, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolanie žalobcov vyhodnotil ako nedôvodné.

22. Žalobcovia odvolanie odôvodnili tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd preto skúmal, či došlo k naplneniu žalobcami uvádzaných odvolacích dôvodov.

23. Právne posúdenie veci je činnosť súdu, pri ktorej súd aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, t. j. ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

24. Odvolaciu námietku žalobcov spočívajúcu v nesprávnom právnom posúdení sporu odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú, keď súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval správne právne predpisy, resp. ich príslušné ustanovenia.

25. Okresný súd žalobu žalobcov o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietol podľa § 78 ods. 2 C. s. p. z dôvodu, že nebola splnená podmienka účasti všetkých subjektov tvoriacich nútené procesné spoločenstvo, s ktorým záverom a právnym posúdením sa odvolací súd stotožňuje.

26. Jedným z predpokladov úspešnosti žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je vecná legitímácia účastníkov/subjektov konania. V konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva musia byť účastníkmi konania všetci spoluvlastníci. Rozhodnutie súdu vydané len voči niektorým zo spoluvlastníkov by nemohlo byť účinné proti tým, ktorí neboli účastníkmi konania (R 16/1967, M Cdo 6/2003).

27. V prejednanom spore je určujúce, že jeden z podielových spoluvlastníkov sporných nehnuteľností, proti ktorému žaloba pôvodne smerovala, a to žalovaný 1/ B. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. K. XXX, zomrel dňa XX. XX. XXXX, a teda v čase začatia konania nemal procesnú subjektivitu. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie konanie voči menovanému uznesením zo dňa 14. 04. 2021 podľa § 161 ods. 2 C. s. p. zastavil. Následne, nakoľko účastníkmi/subjektami konania neboli všetci podieloví spoluvlastníci nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým sa žalobcovia domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, súd správne žalobu podľa § 78 ods. 2 C. s. p. zamietol.

28. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní vytýkali súdu prvej inštancie, že neaplikoval správne ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čím došlo k porušeniu princípu právnej istoty, odvolací súd uvedenú námietku neposúdil ako dôvodnú.

29. Žalobcovia v odvolaní v tejto súvislosti poukazovali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/157/2012, podľa záverov ktorého za situácie, keď nie je skončené dedičské konanie po zomrelom účastníkovi (strane) konania, je vhodné konanie prerušiť do skončenia tohto dedičského konania a sp. zn. 7Cdo /241/2018, podľa záverov ktorého ak bola podaná žaloba na

zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s označením žalovaného, ktorý zomrel pred podaním žaloby, nemal by súd vyžadovať od žalobcu, aby zabezpečil dodatočné prejednanie dedičstva, ale má konanie prerušiť a vlastnou iniciatívou zabezpečiť okruh žalovaných. Odvolací súd je však toho názoru, že v prejednávanom spore nejde o obdobnú situáciu. Ako už konštatoval aj súd prvej inštancie vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/241/2018, v danom spore v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, nebol stranou sporu nebohý spoluvlastník evidovaný v katastri nehnuteľností (ktorý stranou konania pre nedostatok procesnej subjektivity ani nemohol byť), ale jeho právni nástupcovia a k zamietnutiu žaloby nedošlo pre nesplnenie podmienky účasti všetkých subjektov tvoriacich nútené spoločenstvo ale pre predčasnosť žaloby práve z dôvodu, že nebolo vyriešené, ktorý zo žalovaných (ako dedičov zomrelého podielového spoluvlastníka) nadobudne/nadobudol tento poručiteľov spoluvlastnícky podiel. Rovnako tak v prípade rozhodnutia sp. zn. 6Cdo/157/2012 boli účastníkmi konania právni nástupcovia evidovaného podielového spoluvlastníka, a teda v konaní bolo potrebné vyriešiť otázku kto z týchto dedičov nadobudol sporný spoluvlastnícky podiel, keď síce dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa a dedičia od smrti poručiteľa až do prejednania dedičstva majú postavenie podielových spoluvlastníkov ale až právoplatným skončením dedičského konania bude vyriešená otázka kto, resp. v akom podiele v skutočnosti dedičstvo nadobudol. V oboch prípadoch teda boli účastníkmi konania právni nástupcovia v katastri nehnuteľností evidovaného podielového spoluvlastníka a otázkou, ktorú bolo potrebné v konaní vyriešiť bola otázka, ktorý z dedičov (t. j. ktorý účastník konania) daný spoluvlastnícky podiel nadobudol. Možno tak konštatovať, že v konaní vystupovali „všetci“ podieloví spoluvlastníci (namiesto zomrelého evidovaného podielového spoluvlastníka v konaní vystupovali jeho dedičia, ktorí do prejednania dedičstva majú postavenie podielových spoluvlastníkov), a v takom prípade možno súhlasiť, že zamietnutie žaloby len z dôvodu, že zatiaľ nebolo ustálené, ktorý z dedičov, ktorí už sú účastníkmi/subjektami konania, predmetný spoluvlastnícky podiel nadobudol, čo možno odstrániť podaním podnetu na začatie dodatočného dedičského konania, by bolo formalistické. V prejednávanom spore však pôvodne žalovaný 1/ nie je účastníkom konania, účastníkmi nie sú ani jeho dedičia, preto nebol dôvod, aby súd prvej inštancie konanie prerušil a inicioval začatie dodatočného dedičského konania po pôvodnom žalovanom 1/.

30. O obdobnú situáciu nejde ani v prípade ďalších rozhodnutí, na ktoré žalobcovia v odvolaní odkazovali. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej socialistickej republiky sp. zn. 1Cz 139/76 (R 31/1978) vyplýva len nemožnosť rozhodovať o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k veciam po poručiteľovi medzi viacerými dedičmi pred právoplatným skončením konania o dedičstve s nevyhnutným dôsledkom zamietnutia žaloby pre predčasnosť, pričom z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia rovnako vyplýva, že účastníkmi konania boli dedičia poručiteľa - podielového spoluvlastníka. V prípade rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 2/06 išlo o prípad, kedy došlo k úmrtiu strany konania po začatí konania, kedy bola povinnosť súdu ex offio pokračovať v konaní s dedičmi poručiteľa, ktorý jeho spoluvlastnícky podiel nadobudol/li. Rovnako o prípad úmrtia podielového spoluvlastníka až v priebehu konania išlo aj vo veci Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo 2884/99. Pokiaľ ide o rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/4947/2008, v zmysle ktorého ju prípustné podanie žaloby aj proti neznámemu dedičovi poručiteľa, ak nie je dedič spoluvlastníckeho podielu známy, odvolací súd uvádza, že v danom prípade žalobcovia neoznačili ako stranu konania „neznámych“ dedičov pôvodne žalovaného 1/, keď v prípade dedičov žalovaného 1/ nejde zároveň o neznámych dedičov, ale týchto možno zistiť z dedičského konania po poručiteľovi sp. zn. D 858/60, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie v uznesení, ktorým konanie voči žalovanému 1/ zastavil. Žalobcovia tak mali možnosť nahliadnuť do uvedeného dedičského spisu a prípadne upraviť okruh strán konania prípadne zväžiť iný procesný postup v konaní.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj odvolaciu námietku žalobcov spočívajúcu v porušení ich práva na spravodlivý proces zo strany súdu prvej inštancie, pokiaľ neprerušil konanie a neinicioval dodatočné dedičské konanie po žalovanom 1/. Za stavu, kedy konanie voči žalovanému 1/ bolo správne právoplatne zastavené, nebol dôvod pre prerušenie konania súdom prvej inštancie podľa § 162 ods. 1 písm. a) C. s. p. a iniciovanie dodatočného dedičského konania po pôvodne žalovanom 1/. Samotné skončenie dodatočného dedičského konania by totiž nemalo vplyv na rozhodnutie o podanej žalobe, ktorá v čase vydania napadnutého rozhodnutia smerovala len voči žalovanej označenej v hlavičke tohto rozhodnutia (pôvodne žalovanej 2/). Aj po právoplatnom skončení dodatočného dedičského konania by totiž na žalovanej strane vystupovala len pôvodne žalovaná 2/, a teda naďalej by nebola splnená podmienka núteného nerozlučného

spoločenstva. Inak by tomu bolo v prípade, ak by stranou konania už boli právni nástupcovia po pôvodne žalovanom 1/, kedy by súd po skončení dedičského konania aj bez ingerencie žalobcov mohol pokračovať v konaní (v prípade, ak by spoluvlastnícky podiel nadobudol len jeden z dedičov a nedošlo by k úprave žaloby v tomto smere, súd by žalobu voči ostatným dedičom vystupujúcim v konaní zamietol).

32. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov odvolací súd rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním, ako vecne správny potvrdil.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej voči žalobcom vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)